PARLAMENTUL EUROPEAN 2014 - 2019

Document de ședință

16.7.2014

B8-0010/2014 }
B8-0012/2014 }
B8-0014/2014 }
B8-0017/2014 }
B8-0018/2014 }
B8-0022/2014 } RC1

PROPUNERE COMUNĂ DE REZOLUȚIE

depusă în conformitate cu articolul 135 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (4) din Regulamentul de procedură

în locul propunerilor de rezoluție depuse de grupurile:
ECR (B8-0010/2014)
PPE (B8-0012/2014)
ALDE (B8-0014/2014)
Verts/ALE (B8-0017/2014)
S&D (B8-0018/2014)
GUE/NGL (B8-0022/2014)

referitoare la Sudan - cazul lui Meriam Yahia Ibrahim
(2014/2727(RSP))

Cristian Dan Preda, Tunne Kelam, Bogdan Brunon Wenta, Mariya Gabriel, Jarosław Leszek Wałęsa, Seán Kelly, Petri Sarvamaa, Monica Luisa Macovei, Michèle Alliot-Marie, Philippe Juvin, Pavel Svoboda, Jaromír Štětina, László Tőkés, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Andrej Plenković, Davor Ivo Stier, Franck Proust, Andrzej Grzyb, Joachim Zeller, Lars Adaktusson
în numele Grupului PPE

Josef Weidenholzer, Victor Boştinaru, Linda McAvan, Ana Gomes, Richard Howitt, Marc Tarabella, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Liisa Jaakonsaari, Corina Crețu, Luigi Morgano, Pier Antonio Panzeri, Silvia Costa
în numele Grupului S&D
Charles Tannock, Jana Žitňanská, Beatrix von Storch, Peter van Dalen
în numele Grupului ECR
Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Alexander Graf Lambsdorff, Louis Michel, Petras Auštrevičius, Petr Ježek, Marielle de Sarnez, Izaskun Bilbao Barandica, Charles Goerens, Ramon Tremosa i Balcells, Johannes Cornelis van Baalen, Javier Nart
în numele Grupului ALDE
Marie-Christine Vergiat, Pablo Iglesias, Pablo Echenique Robba, Carlos Jiménez Villarejo, Lola Sánchez Caldentey, Tere Rodriguez-Rubio Vázquez, Dennis de Jong
în numele Grupului GUE/NGL
Judith Sargentini, Barbara Lochbihler, Heidi Hautala, Bart Staes, Ernest Urtasun, Ulrike Lunacek
în numele Grupului Verts/ALE

Rezoluția Parlamentului European referitoare la Sudan - cazul lui Meriam Yahia Ibrahim (2014/2727(RSP))

Parlamentul European,

– având în vedere declarația comună din 10 iunie 2014 a Președintelui Comisiei Europene, a Președintelui Consiliului European și a Președintelui Parlamentului European, împreună cu participanții la reuniunea la nivel înalt a liderilor religioși de la data respectivă,

– având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 15 mai 2014 privind pronunțarea sentinței de pedeapsă cu moartea pentru apostazie în Sudan;

– având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948 și Declarația ONU asupra eliminării tuturor formelor de intoleranță și de discriminare bazate pe religie sau convingere,

– având în vedere Pactul internațional privind drepturile civile și politice,

– având în vedere Carta africană a drepturilor omului și popoarelor,

– având în vedere cea de-a doua revizuire a Acordului de la Cotonou din 2010;

– având în vedere Orientările UE privind libertatea de religie sau de convingere din 2013,

– având în vedere Primul Protocol privind drepturile femeilor din Africa la Carta africană a drepturilor omului și popoarelor,

– având în vedere Carta arabă a drepturilor omului,

– având în vedere drepturile copiilor,

– având în vedere articolul 135 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât spre sfârșitul anului 2013 Meriam Yahia Ibrahim (fiica unei femei creștine de naționalitate etiopiană și a unui bărbat musulman de naționalitate sudaneză), care a fost crescută potrivit credinței creștine, a fost acuzată de adulter de familia din partea tatălui după ce aceasta a denunțat-o autorităților pentru căsătoria cu un bărbat creștin; întrucât în decembrie 2013 a fost adăugată acuzația de apostazie;

B. întrucât sentința curții în primă instanță a fost pronunțată la 12 mai 2014, condamnând-o pe Meriam Ibrahim, care la momentul respectiv era gravidă în luna a opta, la 100 de lovituri de bici pentru acuzația de adulter și la pedeapsa cu moartea prin spânzurare pentru acuzația de apostazie, dar acordându-i trei zile pentru a renunța la confesiunea creștină; întrucât Meriam Ibrahim a fost condamnată potrivit legii islamice șaria, aflată în vigoare în Sudan din 1983, care interzice convertirea sub amenințarea pedepsei cu moartea; întrucât la 15 mai 2014

verdictul a fost reconfirmat, deoarece Meriam Ibrahim a hotărât să nu se convertească la islam;

C. întrucât la 27 mai 2014 Meriam Ibrahim a dat naştere unei fetiţe, pe nume Maya, în închisoare; întrucât potrivit informaţiilor picioarele lui Meriam Ibrahim au fost ţinute în cătuşe şi în lanţuri în timpul travaliului, punând în grav pericol atât sănătatea mamei, cât şi sănătatea copilului; întrucât aceasta reprezintă o încălcare gravă atât a drepturilor femeilor, cât si a drepturilor copiilor;

D. întrucât la 5 mai 2014 s-a reuşit transferarea cazului său la Curtea de Apel;

E. întrucât Meriam Ibrahim a fost eliberată din închisoarea pentru femei din Omdurman la 23 iunie 2014 după ce Curtea de Apel a achitat-o în cazul ambelor acuzaţii, dar întrucât ea a fost arestată din nou pe aeroportul din Khartum, când familia se pregătea să plece către SUA, pentru o presupusă încercare de părăsire a ţării cu documente falsificate emise de ambasada Sudanului de Sud de la Khartoum;

F. întrucât Meriam Ibrahim a fost eliberată din nou la 26 iunie 2014 şi s-a refugiat împreună cu familia sa în ambasada Statelor Unite; întrucât există negocieri în curs pentru a-i permite să părăsească Sudanul şi întrucât ea se confruntă cu ameninţări cu moartea din partea extremiştilor musulmani;

G. întrucât libertatea de gândire şi de credinţă şi libertatea confesională sunt un drept universal al omului, care trebuie protejat oriunde şi pentru fiecare persoană; întrucât Sudanul a ratificat convenţiile relevante ale ONU şi ale Uniunii Africane şi astfel are o obligaţie internaţională de a apăra şi a promova libertatea confesională şi de gândire, care include dreptul de a adopta, a schimba sau a renunţa la o religie sau o credinţă în temeiul liberului arbitru;

H. întrucât Carta africană a drepturilor omului şi popoarelor, ratificată de Republica Sudan, include prevederi privind dreptul la viaţă şi interzicerea torturii şi a tratamentelor şi pedepselor crude, inumane şi degradante, dar întrucât pedeapsa cu moartea, flagelarea, amputarea şi alte forme ale pedepselor corporale încă se mai practică în această ţară pentru mai multe infracţiuni penale,

I. întrucât autorităţile sudaneze condamnă în mod disproporţionat femei şi fete pentru infracţiuni definite necorespunzător, implicând decizii private şi personale care nu ar fi trebuit să constituie infracţiuni; întrucât femeile se confruntă cu pedepse disproporţionate, cum ar fi flagelarea, cu încălcarea drepturilor lor fundamentale la demnitate, viaţă privată şi egalitate;

J. întrucât Sudanul a aderat la Carta arabă a drepturilor omului, iar articolul 27 din această convenţie prevede că persoanele de orice religie au dreptul să îşi practice credinţa;

K. întrucât Republica Sudan este obligat să respecte clauza privind drepturile omului din

Acordul de la Cotonou[1] și Pactul internațional privind drepturile civile și politice[2];

L. întrucât, fără a aduce atingere declarației de dialog național a președintelui Omar al-Bashir din ianuarie 2014, detenția și tratamentele inumane la care a fost supusă Meriam Ibrahim sunt emblematice pentru modul îngrijorător în care autoritățile sudaneze reprimă minoritățile, activiștii în domeniul drepturilor omului, studenții protestatari, jurnaliștii, opozanții politici și organizațiile pentru apărarea drepturilor, în special cele care promovează drepturile femei și responsabilizarea tinerilor,

1. condamnă detenția nejustificată a lui Meriam Ibrahim; invită guvernul Sudanului să abroge toate actele legislative care discriminează în temeiul genului sau al religiei și să protejeze identitatea religioasă a grupurilor minoritare;

2. subliniază faptul că este degradant și inuman ca o femeie gravidă să dea naștere înlănțuită și imobilizată din punct de vedere fizic; solicită autorităților sudaneze să se asigure că toate femeile gravide și cele aflate în travaliu în detenție primesc o îngrijire medicală corespunzătoare și sigură atât pentru ele, cât și pentru nou născut;

3. reafirmă faptul că libertatea confesională și libertatea de conștiință sau de credință sunt un drept universal al omului, care trebuie protejat oriunde și pentru fiecare persoană; condamnă ferm toate formele de violență și de intimidare care împiedică dreptul de a avea sau de a nu avea o religie sau de a adopta o religie potrivit propriei alegeri, inclusiv folosirea amenințărilor, a forței fizice sau a sancțiunilor penale pentru a obliga credincioșii sau necredincioșii să renunțe la religia lor sau să se convertească; subliniază faptul că adulterul sau apostazia sunt acte care nu ar trebui în niciun caz să fie considerate infracțiuni;

4. reamintește că Sudanul a ratificat convențiile relevante ale ONU și ale Uniunii Africane și astfel are o obligație internațională de a apăra și a promova libertatea confesională sau de gândire, care include dreptul de a adopta, a schimba sau a renunța la o religie sau o credință în temeiul liberului arbitru;

5. solicită guvernului sudanez - în conformitate cu drepturile universale ale omului - să abroge dispozițiile juridice care sancționează sau discriminează persoanele pentru convingerile lor religioase sau pentru schimbarea religiei sau a credinței sau pentru că îi conving pe alții să își schimbe religia sau convingerile, în special în cazurile de apostazie, heterodoxie sau convertire care pot fi sancționate cu pedeapsa cu moartea;

6. subliniază că astfel de legi nu sunt în conformitate cu Constituția provizorie a Sudanului din 2005, cu Declarația universală a drepturilor omului și cu Pactul internațional privind drepturile civile și politice și îndeamnă Sudanul să ratifice cel de-al doilea Protocol opțional la Pactul internațional privind drepturile civile și politice care vizează abolirea pedepsei cu moartea[3];

---

[1] Acordul de parteneriat între membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000.
[2] Rezoluția 2200A (XXI) a Adunării Generale a ONU din 16 decembrie 1966.
[3] Rezoluția 44/128 a Adunării Generale a ONU din 15 decembrie 1989.

7. solicită Sudanului să emită de îndată un moratoriu asupra tuturor execuțiilor cu scopul de aboli pedeapsa cu moartea și toate formele de pedepse corporale;

8. ia act cu îngrijorare de încălcarea repetată și frecventă a drepturilor femeilor în Sudan, în special a articolului 152 din Codul penal al Sudanului; îndeamnă autoritățile sudaneze să semneze și să ratifice rapid Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei;

9. constată cu îngrijorare că impunitatea pentru încălcări grave ale drepturilor omului este încă larg răspândită și constituie o problemă gravă în Sudan, ca în cazul conflictului din Darfur, în care autoritățile nu au anchetat vasta majoritate a infracțiunilor grave comise, inclusiv infracțiuni de violență sexuală; solicită guvernului sudanez să îi ancheteze și să îi urmărească în justiție pe cei care au încălcat drepturile omului, comițând inclusiv crime, acte de tortură și rele tratamente aplicate deținuților, violuri și alte acte de violență sexuală;

10. își reiterează sprijinul ferm pentru stricta separare dintre religie sau convingeri, pe de o parte, și stat, pe de altă parte, ceea ce implică respingerea oricărei ingerințe religioase în funcționarea guvernului, precum și nediscriminarea pe motive de religie sau convingeri;

11. solicită guvernului sudanez să adere la Protocolul I privind drepturile femeilor din Africa, anexat la Carta africană a drepturilor omului și popoarelor, și la Protocolul Curții de Justiție a Uniunii Africane, ambele adoptate la Maputo, în Mozambic, la 11 iulie 2003;

12. solicită guvernului sudanez să facă, cu ajutorul comunității internaționale, o reformă juridică urgentă cu scopul de a proteja drepturile și libertățile fundamentale ale omului, de a asigura, pentru fiecare persoană în parte, protecția drepturilor omului și de a soluționa îndeosebi problema discriminării împotriva femeilor, a minorităților și a grupurilor dezavantajate;

13. își exprimă sprijinul pentru eforturile de a găsi o soluție cuprinzătoare negociată pentru situația din Sudan și sprijină eforturile societății civile și ale partidelor de opoziție de a promova procesul de pace;

14. solicită UE să își asume un rol de lider și să facă presiuni ca, la următoarea sesiune a Consiliului pentru drepturile omului din septembrie 2014, să se adopte o rezoluție mai fermă privind Sudanul care să ridice problema cazurilor numeroase și grave de încălcare a drepturilor omului și a dreptului internațional umanitar din această țară;

15. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisei, statelor membre, guvernului Sudanului, Uniunii Africane, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite și Copreședinților Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE și ai Parlamentului Panafrican.